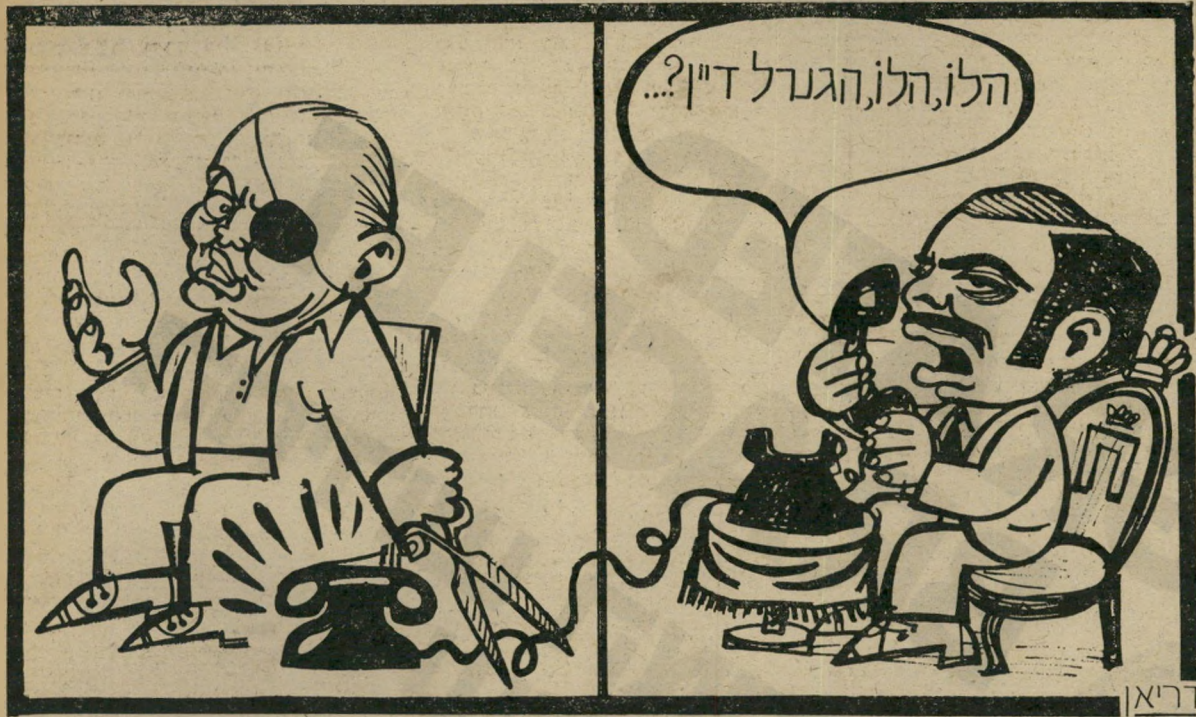

דיין את המסיכה מפניו - כדי לחסל את יוזמת השלום של חוסיין

„שיהיה שקט!“

פירושה של תוכנית בגין: מדינה דוֹלֵאמית, שבה יהיו הערבים מיידי כ־35% מן האוכלוסייה.

דיין אינו רוצה בכך. הוא רוצה בכל השטח לצורכי התנחלות (עיקרון 2). ניר צול כלכלי (עיקרון 3), ושליטה צבאית (עיקרון 1). אך הוא לא רוצה באזרחים ערביים נוספים בישראל (עיקרון 4), וגם לא בחושבים שמהם תישלל מראש הזכות להיות אזרחים (עיקרון 5). מהו הפיתרון?

וזו ביצת־קודמבוס של דיין המושך נסיונו כראש הממשלה הישעני: לא לספח את השטח לישראל רשמית, אלא לצרף אותו לישראל למועשה, מבלי שיהווה חלק ממנה. כלומר: כל זכויות השייטון, ללא חובות השייטון.

עזה: סיפוח ואירוש

זוהי מין מיסטר עומד לנגד עיניו של דיין? איך לו אח ורע בעולם. פירוש, למעשה, הפיכת הגדה המערבית למושב, שבה יהיה השלטון הישראלי בלתי־מעורר, ער, ושבה יוכלו ישראלים להתנחל ולעשות כעולה על רוחם, כמו הבריטים בקניה, בשעה שזו היתה מושבה בריטית.

דיין ניתק את הנה

אחרי שחוסיין קיים, למעשה, את אשר נדרש ממנו על־ידי יגאל אלון ואבא אבן, בשם ממשלת ישראל, בא דיין ותבע מן המלך כניעה גמורה — החל בהתנחלות פומבית על מעשיו בעבר, ושיחויף־פעולה עם הממשלה הצבאי הישראלי בהווה, וכי לה בהסכמה השליטה ישראלית גמורה בי גדה ובעזה.

הסיכום הסופי: קיום השליטה הישראלי בכל רחבי ארץ־ישראל; צירוף ה־גדה למדינה, מבלי להעניק זכויות של אזרחות לתושביה; סיפוח עזה, בלי מרי בית תושביה, לישראל. לאוכלוסיית ישראל עצמה יתווספו, לפי תוכנית זו, רק 150 אלף הערבים המקומיים בעזה — אם ירצו להישאר במדינה בתנאים אלה. תוכנית זו של דיין אינה חדשה. אין ספק שכל פעולות ההתנחלות והגירוש בעזה ובפיתחת־רפיח, שבהן הוחל עוד לפני שנתיים, מהוות ביצוע תוכנית זו, שגובשה לכל פרטיה כבר מזמן. אולם עד השבוע היתה זאת תוכנית סודית. השבוע דאג דיין עצמו הפרסם אותה.

כל מה שמציע דיין לחוסיין הוא דבר חסרי־ערך: אולי מעין מינהל ירדני או רחי ביישובים הערביים בגדה, או המשך אזרחותם הירדנית של תושבי הגדה. זה לא איכפת לדיין. אך ברור לגמרי מה אין דיין מציע לחוסיין: החזרת כל חלק שהוא של הגדה לריבונות ירדנית ממשית.

יהיה זה המיקרה הראשון בהיסטוריה של החוקת מושבה היצמורה לארץ־ישראל.

„דהגול הישראלי“ מת

פני קרוב לחמש שנים יצר משה דיין את אחת הסימאיות המפורסמות שלו: „אני מחכה לטלפון מהמלך חוסיין“.

השבוע ניתק דיין את הקו. הדין מרד טילפן, וחקוד השיב: „המוסי פד שחייגת אינו מחובר“.

נותרה השאלה: מדוע מצא דיין לנכון להוריד בעצמו את המסווה מעל פניו דווקא בשעה זו?

מדוע? מה גרם לעיתוי זה? הדבר כאן בלי כל ספק, כדי להטביע את ספינת־השלום של חוסיין, לפני שהספיקה עדיין הצאת מנמלה־בית האמריקאי.

כניעה במקום כפרה

תוכנית־חוסיין עובדה במשך זמן רב במשרד־החוץ האמריקאי, בידיעת ממשלת ישראל. לממשלה נמסרו מראש כל פרטיה (ראה תשקיף).

חוסיין עצמו חילק את יוזמתו לשתים. השלב הראשון נועד להכשיר את הקרקע בעולם הערבי, ובו הכריז על „הממלכה הפדרלית הערבית“, שבה יהיה פלסטין גים חבל אוטונומי־כיכול.

השלב השני מופנה לישראל, הוא התחיל השבוע. כשהמלך מסר לעיתונות ה־אמריקאית שורה של הצהרות, שהיוו את ראשיתה של תוכנית־שלום. בין השאר:

- הבעת הנכונות להסדר נפדי בין ירדן וישראל.
- הבעת נכונות למשא־ומתן עם ישראל.
- הכרה בעיקרון ירושלים היא מאוחדת, תוך הפיכתה לבירה משותפת של ישראל והחבל הפלסטיני.
- צירוף זה של הצהרות אינו מיקרי, הצהרת דיין כאה בתשוי בה הצהרת חוסיין.

כל זה נוגע, לדברי דיין, רק לגדה המערבית, לא לרצועת־עזה.

ידוע כי האמריקאים פועלים למען סיפוח הרצועה לירדן, יחד עם הגדה. חוסיין עצמו רמו על כך בנאום, כאשר דיבר על „שטחים אחרים“ של פלסטין, שירצו להצטרף לירדן.

דיין שם קץ לחזומות אלה. כי קטע השני של ראיונו הבהיר החלוטין שהוא רוצה בסיפוח מוחי גם של עזה לישראל.

סיפוח זה יתחיל בהתנחלות ישראלית, שמגמתה ברורה לגמרי: לגזור את הרצועה מגוף סיני („פיתחת רפיח“) ולבית תר את הרצועה עצמה בארבעה מקומות נוספים, שיפרידו בין ריכוזי־האוכלוסייה בה. כלומר: הפיכת הרצועה לארבעה גיטאות ערביים נפרדים, שכל אחד מהם יהיה מוקף מכל צד בגושי־התיישבות ישראליים.

איך מתיישבת תוכנית זו עם העיקרון של דיין, בדבר אייגודלת האוכלוסייה הערבית בישראל?

גם על כך ענה דיין כימעת ב־כנות גמורה: עדידי גירוש חלק מן האוכלוסייה.

דיין הזכיר בפירוש שאת הפליטים יש להוציא מן הרצועה. פליטים אלה מהווים כ־200 אלף מתוך 350 אלף תושבי הרצור עה. לאן יובילו אותם? על כך לא ענה דיין. האפשרויות: אל מחוץ לארץ־ישראל, או אל הגדה, שם יצטרפו אל שאר הערבים שיהיו כפופים לשלטון המעשי הישראלי, מבלי להוות אזרחים ישראלים, כמו הגיבוענים שנדונו על־ידי יהושע בן נון לשמש חוטבי־עצים ושאב־מיים.

כדי לזרז זאת, הציג דיין לנצח ההתנחלות ישראלית את כל שטחי ה־היאדרמה הבכתי־מעובדים ברצון עה. כלומר: למנוע יושובם של הפליטים בשטחים אלה, כפי שהיו צע בתוכניות לפיתרון כעייתי הפליטים.

אלה הן רצועות ההתנחלות, המתבצעת כבר כיום. מדרום לעזה אותר שטח גדול להתיישבות, שיחצוץ בין העיר ושאר הרצועה. החץ השני מראה על כפר־דרום, מוקד ניתוק נוסף, השלישי, מצפון לחוף יונס, מראה על שטח גדול נוסף שאותר להתנחלות. הרביעי מראה על אזור ההתינחלות שיחצוץ בין חאן־יונס ורפיח. החץ הדרומי ביותר הוא של פיתחת רפיח, שתחצוץ בין כל הרצועה לבין סיני.